

Höjda åldersgränser i pensionssystemet

Riksdagen har nu beslutat om höjda åldersgränser i pensionssystemet. Ett nytt åldersbegrepp, riktålder, införs och som innebär att fr.o.m 2026 ska riktåldern beslutas utifrån den genomsnittliga medellivslängden.

Rätten att ta ut den inkomstgrundande ålderspensionen höjs från dagen 61år till 62 år. fr.o.m. 2020. Den ökar successivt till 64 år 2026. Samtidigt höjs den s.k. LAS-åldern från 67 till 68 år. Fr.o.m. 2023 höjs LAS-åldern till 69 år. Förslagen bygger på pensionsgruppens överenskommelse i december 2017. När riktåldern träder i kraft 2026 ska också grundskyddet i socialförsäkringssystemet som arbetslöshetsförsäkring och sjukpenning anpassas till riktåldern.

Tidigare har beslutats att stärka grundskyddet för pensionärer och bostadstilläggen fr.o.m. år 2020.

Att vi måste höja pensionsåldern successivt är en matematisk nödvändighet när vi är friskare och lever allt längre och därmed pensionsinbetalningarna ska räcka flera år. När vi fick den allmänna pensionsförsäkringen 1913 var pensionsåldern 67 år och medellivslängden 60 år, d.v.s. mer än hälften uppnådde aldrig pensionsåldern. Idag ligger medellivslängden på 82-83 år. Det är viktigt att framhålla att kringliggande trygghetssystem verkligen anpassas till den ålder som vi förväntas arbeta till. Arbetsmiljöfrågorna måste också lyftas och beakta att äldre arbetstagare ska kunna arbeta vidare under rimliga villkor. Eftersom pensionssystemet är underfinansierat, måste även avsättningarna till pensionssystemet öka samtidigt som alla pensionsavsättningar idag verkligen ska överföras till pensionssystemet och inte som idag att en viss del går direkt in i statskassan.

Efter dessa förändringar måste vi nu också se till att det inte bara ska löna sig att arbeta utan också ska ha lönat sig att arbeta. Så är det inte idag.

Monica Ulfhielm